

Fecske Csaba:

Aranyat rejt a nyár

**A nap már hazaszállt:
elfogyó, sárga folt -
Az égi vizekben
fürödni kezd a hold.**

**Fürödni kezd a hold.
A fűben csöpp bogár.
Végtelen mezőkön
aranyat rejt a nyár.**

**Aranyat rejt a nyár.
Mezítláb jár a csönd.
A földön béke van,
s fényesség odafönt.**



Fotó: Baranyai Marcell



**A Tihanyi Bencés Apátság
VARRÓ KRISZTINÁNAK**

Vajda Sámuel-emlékérmét adományoz.

Varró Krisztina élete az elmúlt három évtizedben szorosan egybekapcsolódott a Tihanyi Bencés Apátsági Templommal. Kántorként kezdte szolgálatát. Tihanyban ment férjhez, és hűséges családanyaként négy gyermekét nevelve a harminc évvel

ezelőtt megkezdett szolgálatot a mai napig példásan folytatja.

Énekkart szervezett, amelynek karvezetőjeként az egyházközség egyik legfontosabb közösségének a lelke. Megbízható munkatársa a felelős lelkipásztornak. Orgonajátékával, énekével, az énekkar közreműködésével segít abban, hogy az egyházi év jeles napjai fényes ünneppé váljanak.

A tihanyi apátságnak és a községnek kiváló képviselője az énekkarral határainkon belül és kívül. További munkájára, szolgálatára, életére, családjára Isten bőséges áldását kérjük. Dr. Korzenszky Richárd OSB perjel, a Tihanyi Bencés Apátság elöljárója.

Tihany, 2016. július 31.

60 év szolgálat Istennek, 25 év a tihanyi egyházközségnek

Szentmise keretében adott hálát 60 éves papi szolgálatáért Félix atya július 6-án a Tihanyi Bencés Apátsági Templomban. Egyházközségünk nevében köszöntöttük őt, megköszönve az egyházközségben végzett 25 éves áldozatos és megbízható munkáját. » folytatás az 5. oldalon »



Péter hivatása

Jézus az Utolsó Vacsorán odafordult Péter apostolhoz, aki nagyon céltudatosan, erőteljesen, elszántan, lángoló szemekkel mondta, hogy kész bárhová követni az Urat, a börtönbe, sőt a halálba is. Jézus jól tudta, hogy a fiatalembernek még sok kudarcra kell átmennie, hogy valóban megérjen arra az igazi hitre, belső, mély hitre, amely egyedül képesíti az embert arra, hogy valóban tűzön-vízen keresztül, minden nehézség közepette kövesse Jézust. Ezért mondta Péternek, hogy egyelőre a Sátán kikért téged (utalás a háromszori megtagadásra), de mivel imádkozom érted, amikor majd megtérsz, TE fogod megerősíteni testvéreidet. A hívő, Szentírást olvasó, szentségekkel élő, a bűnbánatot és az önkritikát gyakorló érett kereszténynek, minden munkahelyen kötelessége megerősíteni testvéreit, barátait. Ez nem azt jelenti, hogy állandóan érzelmes beszédekkel, üres fecsegésekkel állok a másik mögött, hanem imádsággal, biztonsággal, az ő biztonságérzetének megerősítésével, és természetesen kedvességgel. Ebben a nyári turista-rohamban, a sokféle ember, nehézség, robotmunka közben jó dolog, ha vannak olyan pillanatok, hogy kifejezzük egymásnak, hogy melletted állok, mögötted állok, számíthatsz rám, értékelem a munkádat, mert jól csinálod. Keresztényként ezt pedig Istenre való tekintettel tesszük, öbelőle élve, táplálkozva, hiszen nekünk is ő adja minden nap a belső erőt, örömet, a jövőbe tekintő céltudatot. Péter, "amikor megtérsz, te erősíted majd meg testvéreidet." (Lk 22,32) Áldott nyári és őszi kenyérkereső napokat!

Barkó Ágoston OSB

Tihanyi bér mátkozók zárándoklata Olaszországban

Jeromos atya szervezésében, július 5-én reggel 7 órakor kezdődött meg az egy hetes zárándoklatunk. Hosszú és fárasztó út állt előttünk, de ezt az akadályt jó hangulatban mindenki könnyedén leküzdötte. Első nagyobb megállónk Jesoloban volt, ahol az utazás fáradalmait pihenhettük ki a tengerben fürödve. A kis kikapcsolódás után még várt ránk egy rövidebb út Padováig, ahol a Santa Giustina apátság vendégházában szálltunk meg. Este egy kis séta, közös vacsora. Második napunkon a várost ismerhettük meg, jártunk a főtéren, ezután pedig a Szent Antal-bazilikát tekintettük meg. Gyors egyeztetés után

indultunk Róma irányába. Megálltunk Firenzében, ahol megtekintettük a dómot, fagyiztunk, majd irány a főváros. Amint megérkeztünk, elfoglaltuk a szállást, mindenki felfrissítette magát, majd a kemping éttermében együtt vacsoráztunk. A harmadik napon utunk a Vatikánba vezetett, ahol már várt bennünket Bertalan atya, aki körbevezetett minket a Szent Péter-bazilikában, a Pantheonban, illetve a város nevezetességeit mutatta be. Az izgalmas városi túra után fagyiztunk a város egyik legjobb fagyizójában. Innen metróval utaztunk vissza a buszmegállóig, ahonnan a kempingből érkező busszal tértünk vissza a szállásra. A negyedik napon ismét metróra szálltunk és elkanyarogtunk a falakon kívüli Szent Pál bazilikáig, majd pedig ennek megtekintése után következett a Colosseum és a Szent Kelemen-bazilika. Egy kis hűsítő után elindultunk vissza a buszra. A szállásra visszaérve páran a kültéri medence felé vették az irányt, néhányan pedig segítettek előkészülni a vacsorához. Vacsora alatt és után megbeszéltük az elmúlt pár nap élményeit, kinek mi tetszett a legjobban, majd pedig nyugovóra tértünk, hiszen másnap ismét sok kocsiban eltöltött óra várt ránk. Reggel összeköltünk és Subiaco felé vettük az irányt.

Amikor megérkeztünk Subiacoba, egy keskeny út vezetett fel az apátsághoz és a barlanghoz. A barlangba hosszú szoknyában vagy nadrágban lehetett bemenni, ezért a lányoknak egy kendőt kellett magukra kötniük. Az egész barlang falait festmények díszítették. Nagyon szép és megdöbbentő volt belegondolni abba, hogy Szent Benedek is itt volt egyszer, annyi idősen, mint mi. Ez után ettünk egy fagyit és újra autóbába ültünk, hogy estére Montecassinoban lehessünk.

Oda is értünk vacsorára. Másnap reggel indultunk megnézni az apátságot és a templomot, majd a 9.30-as misén vettünk részt, ami nagyon érdekes volt számunkra, mivel olaszul mondtak mindent, de tudtuk, mikor mi történik. A mise után visszamentünk a szállásra és ebédet készítettünk. Ebéd után csendes pihenő volt, bár néhány fiú szívesen focizott volna. Késő délután elmentünk a főapáthoz megköszönni neki a szállást, és ő egyenesen a fogadószobájába vezetett bennünket. Visszamentünk a szállásra és megvacsoráztunk, majd elbeszélgettünk az elmúlt napok eseményeiről, mindenki elmondta a negatív és pozitív dolgokat, amik rá hatással voltak. Korán keltünk hétfőn. Még a templomban tartott nekünk egy szentmisét Jeromos atya Szent Benedek atyánk ünnepe alkalmából. Megreggeliztünk és indultunk vissza Róma felé, ahol András testvértől el kellett búcsúznunk. Estére értünk Ravennába. Egy éjszakát aludtunk ott, és másnap reggel kilenc órakor indultunk haza. Amikor Szlovéniában megláttuk az első táblát, amire már magyar város volt írva, nagyon boldogok voltunk, hiszen ezután minden méterrel csak közelebb kerültünk Tihanyhoz.



Természetesen nem azért örültünk a Budapest táblának, mert rossz volt az egy hét Olaszországban, csak már hiányzott a család és az otthon. A templom előtt készítettek rólunk még egy csoportképet, és utána ment mindenki haza.

Nagyon köszönjük az utat Jeromost atyának, Laci bácsinak, András testvérnek és Kriszti néninek! Csodás élményekkel tértünk haza, amiket soha nem felejtünk el!

Baranyai Marcell és Mezei Lili

AZ IRGALMASSÁG NAGYKÖVETEI

Hogyan indult el az Erzsébet-kör? Mi vonzotta Margit nénit egy karitatív közösséghez?

Azt, hogy hogyan indult, nem tudom, hiszen nem voltam alapító tagja az Erzsébet-körnek. Már működött, amikor 1996-ban az apátsághoz kerültem dolgozni. Azt hiszem, 97 őszén, vagy 98 tavaszán beszélgettünk Dobosné Ágival és Présingné Erikával, hogy én is csatlakozhatnék hozzájuk. Akkor már többen is részt vettek a kör munkájában, és tetszett a karitatív tevékenységük. Szerettem volna tartozni valahová, részt venni egy közösség munkájában. Ekkor még nem volt bazár, a tagok a saját pénzüket adták be a körbe, ebből támogattuk a rászorulókat. A megbeszéléseken Erika fel szokta olvasni a segítséget, támogatást kérő leveleket, amelyeket elbíraltunk, összeadtuk rá a pénzt. Akkor még ruhákat sem gyűjtöttünk.

Említeni tetszett a bazárt. Honnan jött az Erzsébet-bazár ötlete?

Ezekre a beszélgetésekre, hol az elején, hol a végén bejött Richárd atya is. Talán ő javasolta, hogy legyen más bevételi forrásunk is, létre kellene hozni egy bazárt, ahol a más családoknál kinőtt, feleslegessé vált ruhákat, cipőket összegyűjtjük, majd ezt olcsó áron értékesítjük. Ezt már jó pár éve csináljuk, hogy pontosan mióta, nem tudom. De 16-17 éve biztosan. Az első időkben a falugondnokság biztosított raktározási lehetőséget, mert az apátságban nem volt hely. Oda hordtuk le a temérdek ruhát és cipőt, ekkor még csak ezeket gyűjtöttük. Aztán később már egyéb használati tárgyakat is elfogadtunk, ami feleslegessé vált a háztartásban, de még használható állapotban volt. Az utóbbi években már az apátság galériájába gyűjtjük a felajánlott tárgyakat, de az ezek kipakolására alkalmas sörpadokat még mindig a falugondnokság bocsátja rendelkezésünkre. Hála és köszönet érte. Aztán egyre többen hozták a bazárba szánt tárgyaikat, már nem csak Tihanyból, hanem amikor tudomást szereztek róla, vidékről is. A galéria mind a négy termére szükségünk volt, az elsőben történt a válogatás, a többi háromban az árusítás.

Nem kis munkának tűnik ez, szervezést igényel. Hogyan indul egy adventi bazár?

Sokáig Erzsébet-napra, Szent Erzsébet ünnepére szoktunk nyitni november 19-én. Az utóbbi két-három évben már nem. Előtte leültünk egy megbeszélésre, megegyeztünk, mikor kezdjük a kipakolást és ki mit fog csinálni. Aztán a megbeszélés napján összejöttünk, nekiálltunk kipakolni, válogatni a ruhákat, cipőket.

Az éves első nyitás előtt két délután dolgoztunk a már beérkezett holmik szortírozásán, a később kapott tárgyakat a bazár nyitvatartási ideje alatt válogattuk ki.

A bazárnak bevétele is van, kis adománypénztárral dolgozik. Van külön pénztárosa az Erzsébet körnek?



Igen, ezt is megválasztjuk. Első időkben Aradi Teri volt a pénztáros, majd halála után Kozma Erika vette át. De néhány év múlva édesanyja betegsége miatt nem tudta már vállalni ezt a szolgálatot. Ekkor Erika engem kért föl a pénztár kezelésére. Ez igazából úgy működik, hogy a bazárban Erika a pénztáros, majd minden zárás után nekem adja le az adományt, összeszámoljuk, ezt én könyvelem és őrzöm.

Az árakat mi alapján, hogyan szokták meghatározni?

A bazár nyitása előtti összejövetelen megbeszéljük, változtassunk-e a már meglévő árakon. Sokáig nem volt változás, a gyermekruhák 50.-, a felnőtteké 100.- ft-ba kerültek. Néhány éve emeltünk árat, azóta a gyermek 100.-ft, a felnőtt ruha és cipő 200.- ft, a dzsekik és télikabátok 500.- ft-ba kerülnek.

Úgy tudom, vannak vendégcsalogató meglepetések is Advent vasárnapjain.

Igen, Richárd atya vetette fel az ötletet, miszerint legyen vasárnaponként tea és forralt bor a vendégeknek, hátha ezáltal is nő majd a forgalom. Ezt az apátság konyháján készítik el. Aztán néhány éve már süteményt is kínálunk, amit az Erzsébet-kör tagjai készítenek a bazárt látogatóknak. A sütemény eszmei értéke 20.- ft/szelet, de sokan többet adnak a finomságokért az adománypénztárba.

» folytatás a 4. oldalon »



AZ IRGALMASSÁG NAGYKÖVETEI

» folytatás a 3. oldalról »

Mi történik a bazár zárása után megmaradt ruhákkal?

Már vasárnaponként is beszélgetünk róla, de az utolsó bazári napon megbeszéljük, mikor pakolunk és hová juttatjuk el a megmaradt ruhákat. Első időkben nagyon nehéz volt találni olyan helyet, ahol szívesen fogadják a sok ruhát, mint adományt. Az utóbbi években már több helyre is küldünk ruhacsomagokat, ahol nagy örömmel fogadják azokat. A sopronkőhidai börtönbe, Érdre Teréz anya leányainak és két éve a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Jánkmajtis környékére is viszünk csomagokat.

Homokpusztán, a Nagybajom melletti tanyavilágban háromszor is járhattam, ahol mindig meghatározó élmény volt a fogadtatás. Örömmel vártak bennünket. Az élelmiszercsomagokat Marcaliban vásároltuk meg, mert annyira tele volt az Opel ruhaneművel, hogy a nyakunkkal tartottuk a zsákokat, ránk ne dőljenek.

És mi történik a bazárban befolyt pénzzel?

Kis füzetbe vezetjük az Erzsébet-kör pénzügyeit. Külön a bevételt, külön a kiadást. A bazár bevételi oldalán külön veszem a használati tárgyakból és a süteményből befolyt összeget. A pénzt jótékony célokra fordítjuk, támogatjuk belőle a tihanyi rászorulókat, kis karácsonyi ajándécsomagot készítünk az időseknek és az Erzsébet-kör volt tagjainak, akik egészségi állapota már nem engedi meg, hogy részt vegyenek a közösség munkájában.

Hogy látja Margit néni? Jönnek új tagok a körbe? Ha toborozni kéne, mit mondana nekik?

Általában idősebbek vagyunk benne, de van két fiatalabb is közöttünk. Engem mindig vonzott a közösségi élet, a rászorulóknak adott támogatás. Bízom benne, hogy a közösség iránti vágy és a segíteni akarás mindig vonz majd az Erzsébet-körbe elegendő segíteni akaró kezecskét.



Kántor Mihályné Margit néniel Csizmazia Zsolt beszélgetett



Két telefonhívás – nyolc hittanos tanév Tihanyban (avagy egy angyalkás pecsét titka)

A két hívás között nyolc év telt el. Mindkét esetben Richárd atya keresett. 2008 augusztusának közepén azért hívott, hogy segítsék a hitoktatásban, mert gondjaik támadtak e téren.

A második telefon 2016 nyár közepén érkezett. Richárd atya kéretett konkrét időpontra. „Baj van? – érdeklődtem. (Ugyanis egy évvel ezelőtt már kértem atyát, hogy ha lehetséges, engedjen el, mert már nincs szakember gond.) Richárd atya megnyugtatóan, hogy csak megbeszélni akar velem valamit.

A 2008-as hívás váratlanul ért. Már nyugdíjas tanítói éveimet éltem, igaz, nagyon tevékenyen A tanévig két hét volt hátra. Hamarosan megtudtam, hogy az óvodában és több iskolai osztályban kellene tanítanom. Kis csend következett, majd én: - Igen...

Egy évre szól a szerződés, majd újabb 7x1 évre. Nem volt könnyű, de nagyon szép, érdekes kihívás volt számomra. Az évenkénti Veszprémi Főegyházmegyei hittanversenyek pluszként öröklődtek. Életkorban is nagy volt a szóródás. A legkisebb hittanosom 4 éves volt, a legidősebb 13. Iskolai órarend szabta meg az időpontokat. A tanári szoba, a kollégák, egy-egy osztály hangulata hamarosan újból természetes közegemmé vált. Az első tanév a felmérés-belelendülés és tapasztalatgyűjtés időszaka volt, továbbá az, hogy a gyerekek érezzék: szeretem őket, ezért vagyok pontos, megkívánom a rendet és soha nem megyek órára készületlenül. Viszonylag rövid idő alatt elértem, hogy az óvodások is és az iskolások várták és szerették a hittant! Nyilván más-más módszerre volt szükség a kicsiknél és a nagyobbaknál. A dicséret, a jutalom, a biztatás, esetenként az egyéni elbeszélgetés meghozta gyümölcsét. Igaz, több száz apró képecskét vágtam ki késő éjjeleken át, és a javításra beszedett hittanfüzetekbe egy-egy célzott mondat mellé odaragasztottam egyet-egyét.

No, és az angyalkás pecsét! Hihetetlen, milyen sikere lett! Azóta több hitoktató társam él vele. Az óvodában kezdtem alkalmazni egy-egy szép rajzért (még ha firka is volt). Okos feleletért, imádságért, jó magaviseletért kaphattak egy-egy pecsétet a füzetbe, és ha öt összegyűlt, beválthattak egy gyönyörű öntapadós matricára (őrangyalos, stb). Ezek is szépen sorakoztak év vége felé a füzet fedelén. Ahogy az óvodásokból iskolások lettek, spontán módon igényelték az angyalkás pecsétet, még felsőbb osztályban is! Két éve elballagott, kitűnően versenyző hittanosaimnak is adtam, dedikáció mellé rányomtam az angyalos pecsétet. Tudom, örültek neki.

Most visszatérek a második telefonhívásra. Még friss az élmény! Richárd atya ünnepélyes külsőségek között, néhány atya és munkatárs karéjában felolvasott és bársony dossziében átadott egy olyan írást (laudációt), amelyből kiderült, hogy ő pontosan ismerte, figyelemmel kísérte és nagyra értékelte tevékenységemet. Az elismeréshez pénzjutalom és gyönyörű ajándéktárgy is társult. Nehezen tudtam megszólalni!

Köszönöm Richárd atya, hogy munkatársának választott! Ha esetleg helyettesíteni kell, itt vagyok!

Boksay Györgyné Éva néni

Kedves Éva néni, köszönjük sok éves áldozatos szolgálatát, amelyet gyermekeink vallásos neveléséért tett! (a szerk.)

60 év szolgálat Istennek, 25 év a Tihanyi Egyházközségnek

» folytatás az 1. oldalról »

Meg kell köszönnünk azt a negyedszázados szolgálatot, amit tihanyi szolgálata alatt tett egyházközségünkért. Ebben a 25 évben sok tihanyi gyermeknek oktatta a hittant, készítette fel a bérmálás szentségére, hogy tanítása révén egyházközségünk értékes tagjává válhasson. Nyugdíjba vonulása után sem hagyta cserben a fiatalokat, hiszen ha megakadtak a matematika, vagy fizika tudományának elsajátításában, mindig számíthattak Félix atya segítségére. Köszönjük, hogy a lelkipásztori feladatokat mind a mai napig örömmel vállalja a tihanyi hívek körében is, a keddi szentmiseáldozatok bemutatásával. Sokan kedvelik rövid, tömör, de velős szentbeszédeit, tanítását. Köszönjük, hogy jó gazdaként gondosan, megbízhatóan és pontosan intézte sok éven át egyházközségünk pénzügyeit, vezette elszámolását. Köszönjük, hogy a tihanyi hívek bizalommal fordulhatnak Félix atyához, amikor szentmisét iratnak szeretteikért, és az Ön segítségével sok családhoz eljut az Új ember és Keresztény élet című katolikus hetilap.

Kedves Félix atya! A tihanyi hívek nevében kívánunk Önnek még sok erőt, egészséget, kitartást, hogy egyházközségünk továbbra is élvezhesse segítő, gondviselő szolgálatát! Bízunk benne, még sokáig leli örömét a nyári nap melegítő fényében, és a Balaton hűsítő hullámaiban!

Isten áldását kérjük papi szolgálatára, és hogy Kegyelemével és sok süteménnyel édesítse meg további életét!



Ministránsokkal Nagyboldogasszony nyomában

Az idei ministráns kirándulás szorosan kapcsolódott templomunk egyik védőszentjének, Nagyboldogasszonynak ünnepéhez. A tábor augusztus 15-én, az tihanyi ünnepi szentmisével kezdődött, amelyen szép számmal részt vettek ministránsaink. A kétnapos zárandoklat első napján a felvidéki ősi településre, Bénybe látogattunk, hogy megtekintsük a XIII. században, késő román stílusban épült és Szűz Mária tiszteletére felszentelt templomot, amelyet Kassa Sándor plébános úr mutatott be az oltárszolgáknak. Jóvoltából belépést nyerhettünk a templom mellett álló, szintén a középkorban épült, a Tizenkét apostolról elnevezett rotunda kápolnába is, melynek a „Boldogasszony anyánk” című Máriaénekekkel teszteltük lecsodálatos akusztikáját.



Ezen a napon a második állomás szintén egy Nagyboldogasszony tiszteletére szentelt templom volt, méghozzá Magyarország legnagyobb temploma, az Esztergomi Bazilika. A templom hatalmas méretei lenyűgöztek bennünket, majd a kincstár káprázatos remekművei után csodálatos kilátás tárult elénk a bazilika kupolájából.

A nap végeztével szállásunkon az ízletes vacsora, majd a kis tábortűz melletti éneklés után tértünk nyugovóra.



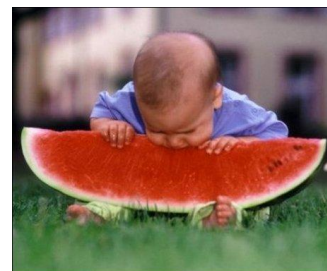
Másnap a visegrádi fellegvár után a tatai várat is meghódítottuk. Vízparti gyerekek lévén a Tatai-tavat meglátva csapatépítő sárkányhajózásra indultunk. Nem dicsekvésből mondom, de szegény kormányosunknak bizony rendesen feladtuk a leckét. Zárandoklatunk talán itt teljesedett ki igazán, mert valószínűleg ő is gyakran fohászokodott a Szűzanyához, hogy szerencsésen partot érzünk.

Lelkileg feltöltődve és testileg kellőképpen elfáradva tértünk haza aggódó szüleinkhez.

Csizmazia Zsolt

Ha nyár, akkor dinnye

Annak idején, amikor már a nagyok nagyobbak voltak, a kisebbek meg kicsik, az igazi nyár akkor kezdődött, amikor végre olyan idő volt, hogy a fiúk egy szál rövidnadrágban a lépcsőn ülve dinnyét ehettek. Benit is többször kínáltam, de csak fintorogva elfordult, és elment biciklizni. Később látom ám, hogy odasündörög a többiek mellé és elkezd majszolni egy szeletet. Este aztán így mesélte Édának az aznap történeteket: Képzeld, Éda, nem szeretem a dinnyét, de ma ettem, mert elfelejtettem, hogy nem szeretem, és olyan finom volt!!!



BAZSALIKOMOS HIDEG SÁRGADINNYELEVES

Egy sárgadinnyét tisztítás után kockára vágunk, nagy részét ízlés szerint tejjel, egy kis pohár joghurttal, cukorral, 2-3 dl tejszínnel, 2-3 levélke bazsalikommal és 1 ek. citromlével összeturmixoljuk, majd pár óra hűtés után a maradék dinnyekockákkal tálaljuk.

Bozóky Ágota

LEGYÜNK BÁTOR KERESZTÉNYEK

Gyakran halljuk mostanában, hogy baj van a keresztényekkel, baj van hitükkel, hitük megvallásával. És valóban, az idei nyáron nekem is többször el kellett gondolkodnom ezen a templom bejáratánál.



Köztudott, hogy templomunkba bárki ingyenesen betérhet egy imára, esetleg mécses gyújtására szeretteiért. Ha valaki jelzi, hogy csak a templomba szeretne bemenni, vagy felteszi a keresztkérdést: A templomba is kell fizetni? Kollégáimmal mindig visszakerdezzük: Milyen szándékkal szeretne betérni? A kérdéstől többen megrettennek, hebegve mondják: Csak körülnézni. Vagy halkán fülünkbe súgják: Imádkozni szeretnék. Sokan vannak így. Félnék kimondani, megvallani, hogy ők igenis keresztények, és hitüket gyakorolva imádkozni térnek be Isten házába! Valljuk meg bátran hitünket, hiszen Isten is ezt várja tőlünk! Cs. Zsolt

A TIHANYI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG IDŐSZAKI LAPJA
 A kiadásért felelős:
 Dr. Korzenszky Richárd OSB
 Szerkesztik:
 Barkó Ágoston OSB
 Boksay Györgyné
 Bozóky Ágota
 Csizmazia Zsolt

TIHANYI BENCÉS APÁTSÁG

PROGRAMOK:
 Könyörgés a magyarságért
 Szeptember 17. 15.00
 Igehirdető:
 Gábor Bertalan esperes
 (Szepsi – Felvidék)

Az ELTE ének-és zenekarának hangversenye
 Szeptember 18. 17.00

Szent Ányos ünnepe
 November 17. 17.00

Adventi áhítat az Apátsági Templom kórusával
 december 11. 16.00

Adventi lelki nap
 December 17. 10.00

TETŐTÉRI ESTÉK 2016 II. félév.
 Szeptember 30. 18.00
 Hetesi Zsolt: Van jövő?
 Felelősségünk a teremtett világért

Október 28. 17.00
November 18. 17.00
December 16. 17.00

☞ KERESZTELÉSEK:
 2016. júni. 4. Árpád István Rádóczy Árpád és Márfi Éva gyermeke
 2016. júli. 30. Zsombor Imre Dékány Róbert és Tósoki Zsuzsanna gyermeke
 2016. aug. 21. Dávid Vilics László és Farkas Vera gyermeke